

Mirsad Hadžikadić:

Održali smo 5-6 sastanaka stručnih timova koje formiramo kako bismo počeli iznalaziti rješenja u raznim oblastima odnosno aspektima funkcija države. Ti sastanci su uvijek prijatni i interesantni jer na njima srećete nove ljude koji žele doprinijeti. Mnogi od njih su mladi, i oni pokušavaju da odgovore na potrebe zemlje i da ostave vlastiti trag. Oni imaju dobro obrazovanje i nešto iskustva, vidjeli su kako stvari zapravo funkcionišu i zaista žele da doprinesu. Zaista me ispunjava kada vidim da ljudi poput njih žele da doprinesu. Subota, 14. septembar je bila posebna. Imali smo izbornu-osnivačku skupštinu u gradu koji se zove Gračanica, u regiji Sava. Oni su drugačiji po tome što su u početku imali poteškoća da pokrenu stvari, i morali smo usput da donesemo par promjena. Međutim, to je jedna od bolje razvijenijih industrijskih regija u zemlji. Taj događaj je bio jako dobro organizovan, i oni su sve nas skoro doveli do suza. Sve skupštine počinju državnim himnom Bosne i Hercegovine, a zatim se pusti himna Platforme. Međutim, oni nisu samo pustili himnu na CD-u ili video snimku, nego su doveli hor koji je otjevao našu himnu. Bilo je tako lijepo i tako nadahnjujuće. Taj hor je izveo 3-4 pjesme, a na kraju je publika tražila da ponovo otpjevaju himnu Platforme za progres, i taj puta je bilo još bolje. Dakle, sve je bilo jako dobro organizovano. Oni su takođe malo iskombinovali stvari, jer nisu željeli da se svaki kandidat za pozicije članova gradskog odbora, delegate za regionalnu skupštinu ili regionalni odbor sam predstavlja, nego je jedna osoba predstavljala sve kandidate. Na taj način, predstavljanje je bilo jednoobrazno i brže, ali je sadržavalo više detalja naspram onoga kada se svako sam predstavlja na različit način. Bilo je zaista odlično vidjeti taj osjećaj slobode, te kako oni prate vlastito srce i kako misle da sve treba biti organizovano. Bilo je prelijepo i zaista posebno za sve nas. Sljedećeg dana sam imao Facebook prenos uživo, gdje smo pozvali tri svoja člana da se predstave. Ljudi često traže da se funkcioneri Platforme predstave. Bilo je zaista sjajno i svidjelo mi se. Zatim, ponedjeljkom se obično sastajem sa svojim političkim savjetnicima. Razgovarali smo o prioritetima te kako želimo da se obraćamo medijima; ne da pratimo nekog drugog, jer tako se to obično radi u Bosni - dvije, tri osobe izazovu neki skandal a onda svi ostali samo reaguju na to. Zatim ti isti ljudi ponovo izazovu neki skandal, a onda svi ostali opet reaguju. Mi ne želimo tako da radimo, nego želimo da pratimo vlastito srce i vlastiti program rada. Jedan od naših pristalica, jedan od najpoznatijih naučnika iz

Bosne i Hercegovine, Kemal Hanjalić, koji živi u Nizozemskoj, imao je jednu ceremoniju na Akademiji nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, kao član Akademije. Na tom događaju priznato je njegovo pedesetogodišnje životno dostignuće, na njegov 80. rođendan. Ja sam pozvan na taj događaj i bilo je prelijepo. Zatim sam se sastao sa članovima odbora koji rade na raznim aktima. Juče je bio dug ali poseban dan. Popodne sam pozvan na državnu televiziju, gdje smo razgovarali o aktuelnim događajima. Zatim smo u 7:30 imali prvu sjednicu našeg Državnog vijeća, koje smo formirali kako bismo razmišljali o dugoročnim ciljevima države, odnosno o narednih 100 do 150 godina. Neće neophodno tako dugo trajati da se sve realizuje, ali želimo da predstavimo kakvi želimo da budemo čak i ako bude trebalo toliko dugo da se stigne do cilja. Bio je to jako dobar razgovor i trajao je 2,5 sata. Imali smo dobru grupu ljudi. Prisustvovali su i ljudi iz Banje Luke u Republici Srpskoj. Jedan od njih je moj prijatelj iz srednje škole, još iz izviđačkih dana. On je prenoćio kod nas u stanu i bilo je odlično. Mi sada dostižemo određeni stepen zrelosti. Mislim da počinjemo da uviđamo šta funkcioniše a šta ne funkcioniše, kao i značaj pravih ljudi. Kada pronađete prave ljude, vi ih zgrabite i date im sve što im treba da uspiju. Značaj novca je uvijek prisutan, ali postoji i značaj pravih ljudi. Polako dolazimo do zaključka da nam ne treba ogroman broj članova. Ne treba nam više od 15.000 pravih članova, ljudi koji vjeruju u naša načela i koji ih žive: država, poštenje, integritet i sposobnost. To treba da budu ljudi koji će biti uzori, tako da, kad neko kaže da je član Platforme za progres, svi ostali znaju tačno na šta se misli: da će oni raditi za zajednicu, da imaju integritet i poštenje, te da će biti stručnjaci odnosno znati svoju oblast, da će biti pravi profesionalci. To je ono što nam treba - uzori, i mislim da će ljudi glasati za stranku koja ima takve članove. U subotu ćemo imati sastanak našeg Predsjedništva odnosno predsjedničkog, upravljačkog odbora, i ovaj put ćemo ga održati uz lično prisustvo, za razliku od naših redovnih online sjednica. Ovaj sastanak će biti održan u Sarajevu i na njemu ćemo započeti proces planiranja kongresa odnosno godišnjeg događaja gdje će naši delegati doći i glasati o svemu, od predsjednika pa prema dolje, te o svim aspektima našeg djelovanja. Tu priliku ćemo iskoristiti da uradimo posao koji treba da se uradi, ali i da proslavimo prošle uspjehe i početak lokalnih izbora naredne godine. Dakle, kao što vidimo, stvari se zagrijavaju. Mislim da je, uz sve ostale događaje i razmirice svih stranaka u Bosni, jasno da su izborne kampanje već počele, iako one ne mogu početi u ovom trenutku. Oni

nađu način da budu prisutni u medijima sve vrijeme. Mislim da oni uče od dvije vodeće stranke, tako što one kažu nešto pretjerano i onda svi ostali uskoče i u osnovi brane svoj program rada. Vrlo pametno, jer tako vam ne treba novac da budete u medijima sve vrijeme, jer oni imaju moć da to učine. Godinu dana nakon izbora, Bosna još uvijek nema formiranu vladu, jer se ne mogu složiti kako i s kim da uspostave vladu. Znači, to je problem sa državama koje imaju mnogo stranaka koje učestvuju na izborima pa onda nema jasne većine, tako da se moraju formirati koalicije. Čak i koalicije su problem ovdje, odnosno uspostavljanje ko će raditi s kim, do te mjere da mnogi vjeruju, pa čak i ja vjerujem, da trebamo prestati pokušavati i da jednostavno trebamo sazvati nove izbore, i suštinski reći ovima koji to pokušavaju učiniti, da to više nije ni važno i da, ako oni ne žele slijediti volju građana, onda građani treba da glasaju ponovo. Problem je što Ustav Bosne i Hercegovine ne dozvoljava koncept vanrednih izbora. I zbog toga, jedini način da se to učini bio bi da se raspusti Parlament, što bi pokrenulo akciju izbora, kako ih ono nazivate...

Clark Curtis:

Izvanredni izbori, slično onome što smo mi imali ovdje u Charlotteu.

Mirsad Hadžikadić:

Da, vanredni izbori. Dakle, to je nešto što je mogućnost, ali što je i vrlo daleka mogućnost, jer ljudi se boje da oni koji ne misle dobro Bosni neće čak ni dozvoliti Parlamentu da se ponovo okupi, da bi to pokušali iskoristiti kao krizu Ustava te pristupili rasturanju države. Dakle, interesantno je. Svaki put kad pomislite da bi stvari mogle malo krenuti na bolje, ti ljudi nađu način da ponovo zakuhaju situaciju, što je zaista interesantno. To je tako učinkovito, djeluje nevjerovatno dobro: to zapravo dopušta drugoj nacionalističkoj strani odnosno etničkoj grupi da se učvrsti oko mržnje za ono što su ti upravo uradili, i tako oni pomažu jedni drugima. Tako oni manipulišu glasačkim blokovima, pa čak i međunarodnom zajednicom. To savršeno funkcioniše. Mediji konstantno pričaju o svemu što oni rade i govore, i u jednom trenutku jednostavno poželite reći: „Ma dajte, dosta je!“ Vi znate čemu ovo služi. Ono samo služi njihovoj svrsi

podjele zemlje, podjele plijena, zadržavanju vlastitog bogatstva i ne marenja ni najmanje o životu običnih građana.

Clark Curtis:

Imam mnogo pitanja, ali evo jedno koje proizilazi iz toga. Kad je u pitanju zvanična vlada, kao što kažete, malo ste se dotakli te teme, ali da li to stvara mogućnosti i prostor za Platformu za progres? Spomenuli ste nešto o izborima, ali da li vam ovo daje stvari koje možete dodati u svoju poruku, koje donose korist vašem kretanju naprijed?

Mirsad Hadžikadić:

Da, zapravo bi išlo u našu korist da se održe vanredni izbori. Ne bismo uopšte loše prošli. Takođe i sve drugo što se dešava u zemlji, ovaj period ekstremne disfunkcije u zemlji. Mislim da ljudi počinju da uviđaju igru koju ove stranke igraju, i da postoji želja da se konačno vidi neko ko je pošten i ko želi da napravi prave promjene. Mislim da stvari počinju da se slažu jako dobro za nekog poput nas. S druge strane, kako bi se to iskoristilo, potrebna su jako velika sredstva i strukturalna čvrstina, a mi smo zaista samo to što jesmo. Ne pokušavamo da djelujemo oportunistički, jer da smo to željeli već bismo bili član neke koalicije. Vjerovatno bismo već bili u Parlamentu na neki način, zbog onih koji su željeli da pređu na našu stranu, a mi smo im rekli da ostanu tu gdje jesu i da nam je dobro. Mi ne volimo one koji mijenjaju strane, mi imamo ideale i borimo se za njih. Međutim, stvari posmatramo dugoročno i spremni smo da djelujemo dugoročno. Spremni smo za dugu borbu i moramo ostati vjerni svojim ciljevima. Ali ja mislim da se stvari kreću u našem smjeru. Nadati se je da ćemo imati dovoljno podrške ljudi koji će nas financirati kako bismo mogli imati učinkovitu kampanju sljedeće godine na lokalnim a zatim i za tri godine na opštim izborima.

Clark Curtis:

Čini mi se da vam sve ovo ide u prilog, jer po prvi puta ikada ili u mnogo godina ima i nešto drugo osim *statusa quo*. Stalno prepiranje, nema vlade, ali se naviklo na to, a onda je Platforma

tu sa porukom da ne mora da bude tako. Mora da bar nekim ljudima to otvara oči, i da oni uviđaju da su promjene moguće ovdje.

Mirsad Hadžikadić:

Tako je. Moram ti ispričati o nečemu što me zaista prijatno iznenadilo. U razgovoru od jutros, dva muškarca i jedna žena su došli iz Banje Luke u Republici Srpskoj, na sinošnji sastanak, a bio je i jedan od naših pristalica, i jedan od naših članova – osoba koja koordinira regijom Neretva. Dok smo razgovarali o događajima u Bosni i Hercegovini i o Platformi za progres, iznenada smo došli na temu toga kako nema nikog odnosno nijednog političara u Republici Srpskoj, a ovo je po njihovim riječima, poput mene odnosno poput Platforme za progres. Nema novih snaga, sve su stare. A onda je drugi rekao da nema ni u Federaciji odnosno drugoj polovini Bosne, tj. da niko nije poput nas, poput Platforme za progres. To je bilo upućeno kao kompliment, ali to me je podsjetilo na činjenicu da smo zaista vrlo drugačiji, pa ljudi ne znaju u šta da nas svrstaju, jer se mi ne uklapamo ni u jedan kalup, samo zbog našeg poštenja. Možda smo naivni i mislimo da politika može biti čista i prepuštena stručnjacima koji znaju stvari i pronalasku najboljih ljudi koji znaju svoje oblasti, za adekvatne odgovornosti za funkcionisanje zemlje. Ali oni su to mislili na najbolji mogući način, govoreći da bi željeli da ima tako nešto i u Republici Srpskoj, kako bi se pokazalo da se stvari mogu mijenjati. Mi ćemo pokušati da budemo prisutni i tamo, a očito je da će to biti teže nego u drugoj polovini Bosne i Hercegovine. Međutim, to me podsjetilo na nešto što su ljudi vidjeli u drugim državama, a što je bilo drugačije od svega ostalog. Sjećam se Justina Trudeaua u Kanadi i Baracka Obame u Sjedinjenim Američkim Državama, a i posljednjih izbora sa Macronom u Francuskoj. Ne poredim sebe sa njima ni na koji način, ali ono što želim da kažem je da se dašak svježeg zraka u nekom trenutku osjeti, bilo da se na kraju održi obećanje odnosno ostane vjeran svom obećanju i da sve protekne onako kako ljudi očekuju, ili ne, ali bilo je drugačije. Jednostavno govorim o činjenici da, kad su se oni pojavili, bili su drugačiji od dotadašnje uobičajene politike. Druga trojica su bila progresivniji i liberalniji po pitanju prava građana, dijaloga i diskursa, te pozitivnog i konstruktivnog načina djelovanja, a bio je to građanski način djelovanja. Mislim da to sada imamo ovdje, na neki način – građanski nastrojen,

pozitivniji, konstruktivniji i optimističniji način posmatranja događaja, te želja da se preuzme odgovornost i da se od svih ostalih zatraži isto.

Clark Curtis:

Uvijek mi na pamet padne pogrešan pridjev, ali svejedno ću pitati. Da li je *ispunjavajuće* dok putuješ širom zemlje dok se ove skupštine zvanično formiraju u gradovima i opštinama? Znam da je bilo uspona i padova pa i unutarnjih razmirica u nekima od njih, ali ovosedmično iskustvo sa ljudima koji su se zaista uključili i počinju da prigrljavaju sve ovo... mora biti neki osjećaj da je ovo zaista čisto.

Mirsad Hadžikadić:

U par situacija sam skoro zaplakao. U Gračanici, prije samog događaja, oni su pozvali ljude koji upravljaju gradskim odborima u toj regiji da dođu i razgovaraju sa mnom. To je regija Sava, a isto se desilo u regiji Bosna nekoliko dana ranije. I tako, sjedite u prostoriji punoj ljudi koji se bore za isti cilj, i u oba slučaja sam skoro zaplakao, jer gledate te ljude koji vjeruju u istu stvar i njihov broj raste, i to su oni koji zapravo rade konkretne stvari u svojim zajednicama, koji uzdižu svoje zajednice, uvodeći koncept lične odgovornosti građanima u toj regiji. I zaista jeste ispunjavajuće, jer niste sami, ljudi su sa vama. A onda sam se zapravo i rasplakao u Gračanici kada je hor pjevao himnu Platforme za progres. Oni su to tako ozbiljno prihvatili, i sa takvim ponosom, i uradili su to kao volonteri, nisu htjeli naplatiti za to. Bilo je prelijepo organizovano, sa mnogo ponosa, i onda su pitali da li mogu isto uraditi na našem kongresu. Bilo je zaista teško zaustaviti suze, jer me je preplavilo emocijama, u smislu da je ovo zaista veliki projekat, veći od mnogih drugih stvari, a time je i odgovornost veća. Ako ima tako puno ljudi koji vjeruju u ovo, onda postoji odgovornost da se ovo istjera do kraja. Na televiziji N1, koja je ja mislim vlasništvo CNN-a, a koja ima postave u Beogradu, Sarajevu i Zagrebu, pitali su me ovo: „Došli ste u Bosnu prije oko godinu dana, i započeli ste ovu borbu. Jeste li i u jednom trenutku pomislili da ste napravili grešku, i da ne želite da radite ovo, i zašto biste radili ovo?“. A ja sam odgovorio da ni u jednom trenutku nisam to pomislio. Čak i u teškim vremenima, dovoljna je šetnja kroz Sarajevo, kada jedna mlada osoba priđe i zahvali se što sam ovdje, te kaže da je zbog nas ostao i

da zbog nas ne želi napustiti Bosnu. To je dovoljno. Ne treba vam ništa drugo. Danas mi je neko poslao video snimak sa tog intervjua. Bili su to naši mladi iz jednog od gradova, Platformini. Znaete moje ime je Mirsad, što znači Mir sad, ako ga podijelite u dvije riječi. I oni su to uradili, nazvali su to: *Mladi žele Mir_sad*. A onda su pustili jedan segment, ali segment koji to naglašava. Za mene je to bilo poput bljeska. To njima toliko znači, da sam zbog toga rekao da se ni u jednom trenutku nisam predomislio, ali i zbog činjenice da su to mladi ljudi koji mi pomažu da održim vjeru, na neki način.

Clark Curtis:

To me dovodi do mog posljednjeg pitanja. Prošla je skoro godina dana od izbora. Ti ovo radiš duže, ali zajedno ovo radimo i komuniciramo od maja i mog uključenja u kampanju i sve. Možeš li mi dati neku veliku sliku sa osvrtom na to gdje je ovo počelo a gdje ste upravo sada? Jer, ja uvijek osjetim entuzijazam kod tebe, ali i vidim tvoje lice kada pričaš o stvarima koje su se desile ove sedmice, na kojem vidim iskustvo i ispunjenje. Vidiš da je ovo napravilo znatan napredak, bilo da to želiš priznati ili ne, ali zaista to vidiš, i mora da je to dobar osjećaj.

Mirsad Hadžikadić:

Tako je, to je tačno. Često me ljudi pitaju jesam li zadovoljan onim što se dešava i je li to kao što sam očekivao, a ja im uvijek kažem da zaista nemam pojma šta da očekujem. Ali, iako je bilo grešaka i još uvijek ima grešaka a praviti ćemo greške i u budućnosti, gledajući gdje smo sada, mogu iskreno reći da ni u najluđim snovima nisam mogao ni zamisliti da ćemo izgledati ovako u ovom trenutku. A kad kažem „izgledati ovako“, mislim na entuzijazam ljudi, energiju i nadu, osjećaj mogućnosti za promjene koje dolaze. Do te mjere da ljudi počinju da govore, što nikad nisam očekivao, da smo izabrali prelijepo ime za pokret – Platforma za progres. Čak smo i interno razmišljali zašto naziv Platforma za progres, jer *platforma* zvuči kao kompanija frižidera, i šta se uopšte misli pod platformom, šta to podrazumijeva. Ljudi pobogu imaju stranke a ne platforme. Ali sada smo došli do tačke kada ljudi kažu da je to prelijep naziv, da je platforma poput pozornice za ideje, i gdje se svi želimo kretati ka boljitku, ka progresu. Čak i to počinje da se „prima“. Imamo i prelijep logotip, i sve to je urađeno s ljubavlju, jer volonteri su došli na te

ideje. Imamo neke plaćene ljude, onoliko koliko možemo priuštiti, ali u isto vrijeme ovo je sve rad iz ljubavi i vjere. Hvala ti što si postavio ovako lijepa pitanja, i hvala ti za trud koji ulažeš u ovo.